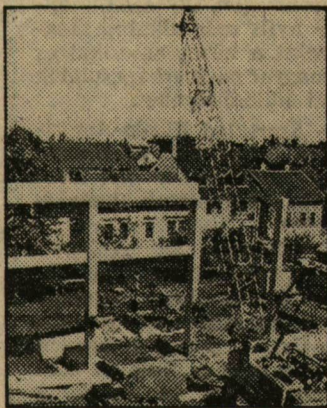

Sportkör – sokasodó gondokkal

Beszélgetés az épülő tornacsarnokról

Ha valaki meg szeretné írni, hogyan jutott el a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola tornacsarnoka a küszöbön álló felépülésig — nagy fába vágna a fejszét, azaz a tollát. E hasábkon sokat foglalkoztunk a „miért nincs?” témakörével, így most a húsz évvel hosszabb megvalósulási folyamat ecsetelése helyett a „milyen lesz?” kérdésre próbálunk bővebben megfelelni. E „felelésben” segítő társunk Gyetvai György, a testnevelési tanszék vezetője.

Az építés jelenlegi fázisa (Schmidt Andrea felvétele)

keltésével, a sportolási lehetőségek olyan szinten való biztosításával, amilyenre csak képesek leszünk. A jelen ugyanis nem vonzó a hallgató számára, s azzal, hogy most a tanárjelöltek kimaradnak a sportból, a jövő kisdiákjai károsodnak.

— *Az imént uszodáról is beszélt tanár úr. Mennyi a valószínűsége annak, hogy ez létre is jön?*

— Jelenleg ezt még nem tudjuk fölmérni, mindent megteszünk érte. Szerintem ugyanis társadalmi szükség-szerűség leendő pedagógusaink sportolása, ezen belül úszni tudása is. Azzal, hogy két uszodában is pályákat bérlelünk, csak a tanórát megtartása van biztosítva, s nincsen gyakorlási lehetőség a testnevelés szakosok, sportolási lehetőség a többiek számára. Nem beszélve arról, a különböző bérleti díjak címén csaknem 200 ezer forintot fizetünk ki évente. Az idők során ezekből a pénzekből már egy tanuszodára is futotta volna.

— *Az imént uszodáról is beszélt tanár úr. Mennyi a valószínűsége annak, hogy ez létre is jön?*

— *Az imént uszodáról is beszélt tanár úr. Mennyi a valószínűsége annak, hogy ez létre is jön?*

— *Az imént uszodáról is beszélt tanár úr. Mennyi a valószínűsége annak, hogy ez létre is jön?*

— *Az imént uszodáról is beszélt tanár úr. Mennyi a valószínűsége annak, hogy ez létre is jön?*

Pénz, pénz és pénz

Fekete István a szakosztályokról

Hogy milyen nehézségek merülnek föl a hallgatók sportolásával kapcsolatban, arról Gyetvai tanszékvezető beszélt. Mindezek ellenére hogyan működik a főiskolai sportkör? Erről az elnököt, Fekete István adjunktust kérdeztük meg.

— *Bevezetőül arra kérem, mondja el: mely sportágakban, milyen szinten dolgoznak?*

— *Hét szakosztályunk van, ennél sokkal több csapattal. A felsorolást kezdjük az atlétikával. Kiss Gábor irányításával dolgoznak atlétáink, öt II., mintegy 15-20 III. osztályú versenyzőnk van. Kézilabdásaink közül az NB II. középmezőnyében levő lányok és a megyei bajnokságban dobogós helyért játszó fiúk Szabó József, a városi bajnokságban szereplő női csapatunk Kindné tanárnő irányításával küzd. Női kosárlabda-csapatunk most ötödik az NB II-ben, edzőjük Vér László. Egy másik női csapatunk a megyei vetélkedésben vesz részt Kishalmi Zoltánné vezetésével, ugyanígy a férfiak, akiknek edzője negyedéves hallgatónk, Veszényi Zoltán. Labdarúgóink — edzőjük dr. Miskolczi József — most sajnos kieső helyen vannak a megyei I. osztályban. Röp-labdás fiainkkal társadalmi munkában Nyári Sándor, lányainkkal Baltásné Szabó Mária tanárnő foglalkozik. Mindkét csapat a megyei bajnokságban szerepel, a férfiaknak feljutásra is van esélyük, de ha kiharcolnák az NB II-es jogot sem tudjuk elindítani őket — pénz hiányában. Női tornászaink mestere Szathmári Zoltán, náluk hat versenyzőnek van II. osztályú minősítése. A férfiak III. osztályúak, velük Isky László foglalkozik. Ezen kívül természetjáróink vannak még. Nyolcadik szakosztályunk a karate, önköltséges alapon dolgoznak azon kívül, hogy heti 2-3 alkalommal egy szükség-termet bocsátunk rendelkezésükre, semmilyen támogatásban nem tudjuk részesíteni őket.*

— *Az imént uszodáról is beszélt tanár úr. Mennyi a valószínűsége annak, hogy ez létre is jön?*

— *Az imént uszodáról is beszélt tanár úr. Mennyi a valószínűsége annak, hogy ez létre is jön?*

— *Az imént uszodáról is beszélt tanár úr. Mennyi a valószínűsége annak, hogy ez létre is jön?*

— *Az imént uszodáról is beszélt tanár úr. Mennyi a valószínűsége annak, hogy ez létre is jön?*

— *Az imént uszodáról is beszélt tanár úr. Mennyi a valószínűsége annak, hogy ez létre is jön?*

— *Az imént uszodáról is beszélt tanár úr. Mennyi a valószínűsége annak, hogy ez létre is jön?*

szeg (az újszegedi Sportcsarnokban) egy meccsen 3500 forint. További megtakarításunk is lesz ebből, jöhetnek ezután sem mondhatjuk majd, hogy jól állunk anyagilag. Főként azt tudva, hogy hallottam olyan NB II-es kosárlabdacsapatról, amelyik azért lépett vissza a bajnokságtól, mert csak 200 ezer forintja volt. Nekünk mindarra, amit elmondtam, van 300—350 ezer. A minisztérium támogatása 140, a helyi sporthivatalé 50, a tagdíjakból 60, önköltséges tanfolyamainkból 60 ezer forint folyik be. Ezen kívül évente kapunk még alkalmanként kisebb összegű támogatást, ha már nagyon nincs pénzünk. Néha ott tartunk, hogy a legtöbbbe kerülő csapatunkat vissza kell léptetni, mert nem tudjuk kifizetni még az útiköltségüket sem.

— *A főiskola nem ad segítséget?*

— *Pénzben nem adhat. Úgy kapunk támogatást, s ez is sokat jelent, hogy időnként megkapjuk az intézmény autóbuszát.*

— *És a helyi támogatás sem lehetne több?*

— *Az ő pénzük nagyon sokfelé folyik, és mindenhol kevés. Tulajdonképpen a felelős sportszerveknek érdeke kellene legyen, hogy minél magasabb szinten sportoljanak hallgatóink. Én azonban úgy látom, a sok minőségi szakosztály mellett mi csak nyűg vagyunk. Ennek ellenére számunkra a hosszú távú feladat mindenképpen az, hogy a szakosztályaink minél magasabb szintű vetélkedések részesei legyenek. További 3—4 csapatunk bármikor bejuthatna az NB II-be, de erre most nincs mód, még a tárgyi feltételek javulnak is. Egy dolgot azonban feltétlenül tudomásul kell venni: a versenysport nem ugyanazt jelenti egy társadalmi egyesületben, mintegy évi száz testnevelőt diplomázató tanárképző intézményben.*

Korszakváltás a kézilabdásoknál

Aligha vitás, hogy a csapatsportágak közül nemcsak a tanárképző főiskola, de Szeged viszonylatában is a főiskolák kézilabdások szállították az utóbbi években az országos bajnokságok legkiemelkedőbb sikereit. A szép sorozat első kiugró állomása a férfiak 1980-ban nyert országos bajnoki aranyérme. Ezt követte egy évvel később egy ezüst, majd egy kis szünet után idén ismét...

...döntőbe kerülni, ahol a negyedik hely jutott a szegedi főiskolásoknak. Eközben menetrend szerint jöttek a spartakiád-győzelmek is. Az évek során szerepelt az együttesben — többek között — Szabó (azaz Sonka), Vincze, Bordás, Velky, Szuhaj, Balogh, Csorba, akik valamennyien játszottak, vagy jelenleg is játszanak az NB I-ben. A kevésbé ismertek nevét is sokáig lehetne sorolni, hiszen a főiskolai szakosztály arról is nevezetes, hogy minden évben legalább 2-3 játékos ad a helyi, vagy környékbeli magasabb osztályú csapatoknak. Úgy tűnik azonban, az imént nagy vonalokban vázolt szép sorozat most egy időre megszakad. A legutóbbi, főiskolás bajnoki döntős csapatból ugyanis kilencen végeznek most a tanárképzőn, s így kerülnek el a gárdából. Szuhaj, Csorba, Balogh, Tóth, Fodor, Nagy-Pál, Móra, Ruck és Szigeti (aki a fényképen nem szerepel) a következő sorozatot már csak drukkerként nézheti.

Hasonló sok szépet lehet elmondani a női együttesről is. Öt éve megszakítás nélkül szereplői az Országos Egyetemi és Főiskolai Bajnokság döntőjének, (egyszer második, négyszer harmadik volt a csapat) most legutóbb bronzérmesek. Az utóbbi négy évben a sikerekben döntő érdeme volt négy olyan játékosnak, akik most szintén elérkeztek a búcsúhoz. Közülük ketten, Somogyi és Aradszki marad-

tak végig az NB II-ben játszó főiskolai csapatnál. Agócs már Jászberényben, Laczó pedig Békéscsabán tagja NB I-es gárdának. Ugyancsak búcsúzó, negyedéves a csapat két további sokat szerepelt tagja: Nagy Erzsébet és Fohsz Ildikó is. Sokáig erősítette az együttest a már a Bp. Postásnál, NB I-ben játszó Szabó Anna.

Túlzás nélkül mondható tehát; egy korszak most lezárult a főiskolai sporttörténetében. A nevelőmunkát lehet előlről kezdeni, jönnek az újak. A sikernek azonban csalogató hatása is van, így remélhető, hogy sikeres felvételi után az újak is a régiék nyomába tudnak lépni. Mindezt Szabó József főiskolai adjunktus, e csapatok edzője mesélte el nekünk, beszélgetésünkkor. Hozzátette: e játékosok közül sokan a jó tanuló, jó sportoló vetélkedésen is jól szerepeltek, tehát tanulmányi eredményeik is jók.

Ebben az időszakban — nem kis részben az említettek jó szereplése folytán — alakult ki a szegedi főiskola kapcsolata lengyel, bolgár és NDK-beli társintézményekkel. Rendszeresen utaztak tornákra ezekbe az országokba, s idén tavasszal egy rangos torna keretében Szeged is vendégül láthatta a külföldi diák-sportolókat.

A felvázolt kép talán nem teljes, annyi azonban bizonyára így is kirajzolódhatott: ezek a most ballagó fiúk és lányok sokat tettek a kézilabda révén a főiskola kérték, hogy amit kaptak, számukra lesz szép emlék.

Az oldalt összeállította: Balogh Tamás

Állnak: Hossó Krisztina, Fohsz Ildikó, Marton Emília, Szabó József edző, Nagy... Somogyi Ilona, Balogh Csaba intéző
Guggolnak: Benyó Katalin, Mészáros Zsuzsanna, Csizmadia Erzsébet, Malek Erzsébet, Laczó Márta, Szőke Tünde, Neduczka Judit, Aradszki Gyöngyi

Állnak: Tóth István, Nagy Pál Sándor, Szabó Attila, Szabó József edző, Balogh Tamás, Szuhaj György, Csorba László, Guggolnak: Lajkó Róbert, Kereszturszki János, Móra Ferenc, Ruck László, Fodor Zoltán, Tóth Zoltán, Sörös Imre

Ismét eltelt egy tanév, ismét lezajlott a főiskolai bajnokságok sorozata. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola diákjai a kiírt tizen-négy sportág közül tizenhárom bajnoki küzdelmeinket részt — nem akár-milyen sikerrel. A férfi és női kézilabdások döntős helyezéséről fentebb már szó esett. Talán kevesen tudják, hogy a női sakkokozó országos vetélkedését Sebásty Marianna nyerte. Bár az élvonalbeli súlyemelőkhöz képest kevesen járnak egyetemre vagy főiskolára, Guba Pál országos ezüstje így is dicséretes. Nem kis konkurenciával kellett „megvívnia” Krasznai Orsolyának a tájfutásban — szépen csillogó bronzérméért. Tollaslabdában Kiss Lajos a korábbi

Eredmények

években „elkényeztetett” bennünket bajnoki címeivel, idén — búcsúzóul — még egy harmadik helyet szerzett hozzá. A tornászok elsőspró sikere a főiskola történetében szokatlan dolog: az egyéni összetettben Kakk József és Paprika Jenő végzett az első illetve második helyen, a főiskolás együttes második lett, s ehhez jött még „ráadásként” három első, négy második és három harmadik hely a szerenkénti döntőkben, főként az előbbi két — válogatott — sportoló révén. A női csapat hatodik lett. Kiugró eredménnyel zárult az

úszók országos bajnoksága is. A pontversenyt, s ezzel a KISZ KB vándordíját a szegedi tanárképző nyerte. A hat aranyérméből három váltóban született, három Arday Andrea gyűjtött, s még egy ezüst és két bronz gazdagította a „készletet”.

Az Országos Egyetemi és Főiskolai Bajnokságok sorozatának egyik legnagyobb eseményét, az atléták vetélkedőjét rendezték meg legvégül Budapesten, a BEAC (egyetemi egyesület!) műanyag atlétikai pályájának (!) avatója volt együt-

tal az a verseny, ami újabb szegedi sikereket hozott. A legkiugróbb teljesítmény Szabó Erzsébet és Szopori Erika, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatóinak nevéhez fűződik: mindkettőn két egyéni és két váltó számban nyertek aranyérmeket. Két „aranyos” lett Énekes Béla (JATE, TTK) és Ladányi Zsigmond (JATE, JTK). Ugyancsak nyert bajnoki címet Kertész Tekla, a SZOTE diákja is. Ermes helyezést szerzett még rajtuk kívül Garzó Erika, Vildányi Balázs és Hegyes István (valamennyien tanárképzősök).

Az összesített pontversenyben a szegedi főiskolások a harmadik helyen végeztek.